

**VT 13 RASKAAN LIIKENTEEN
ODOTUSKAISTAN RAKENTAMINEN
VÄLILLE MUSTOLA – METSÄKANSOLA,
LAPPEENRANTA**

Luontoselvitys

Pekka Routasuo

ENVIRO

7.9.2009

Vt 13 raskaan liikenteen odotuskaistan rakentaminen välille Mustola – Metsäkansola, Lappeenranta

SISÄLLYS

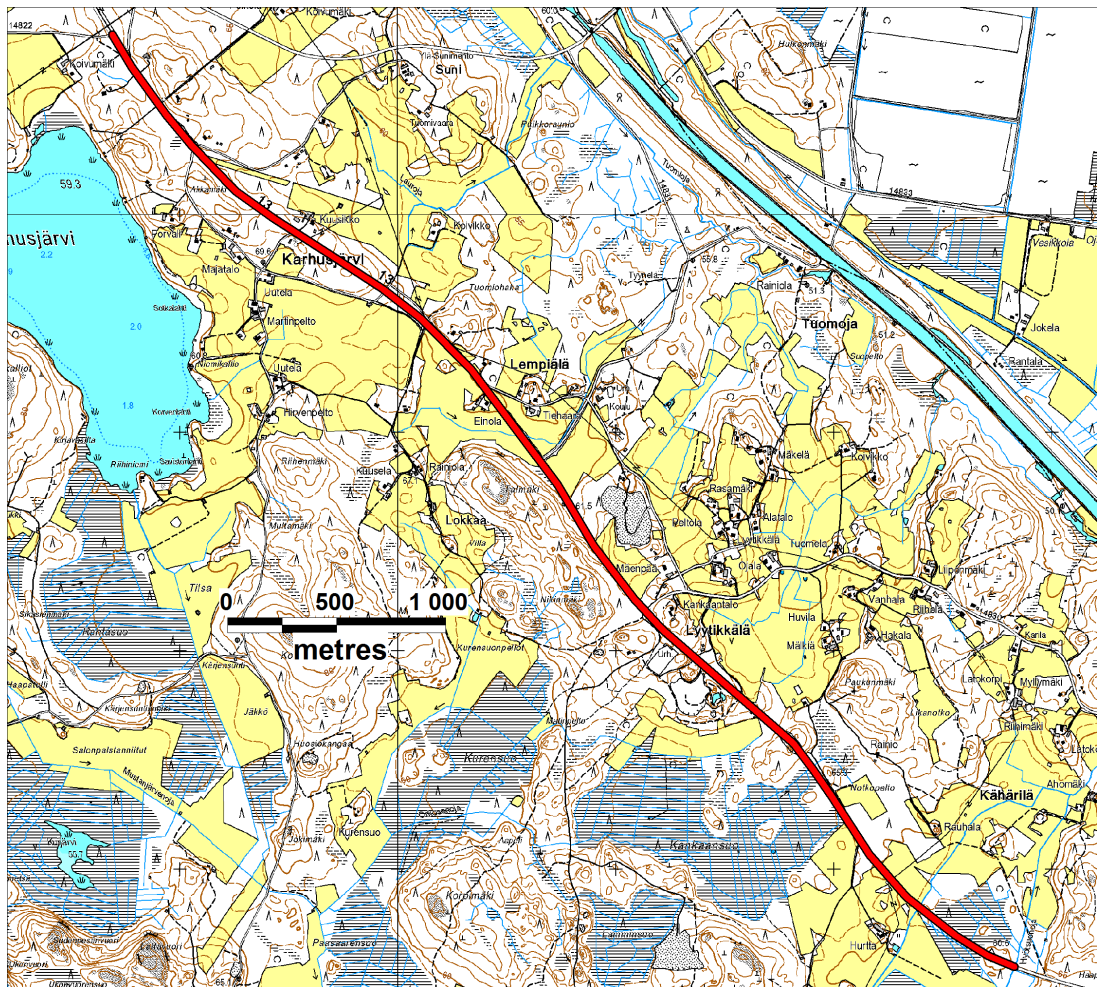
1 JOHDANTO.....	2
2 AINEISTO JA MENETELMÄT.....	3
3 TULOKSET	3
4 ARVOKKAAT LUONTOKOhteet JA SUOJeltAVIEN LAJIEN ESIINTYMÄT	4
5 LÄHTEET	5

1 JOHDANTO

Valtatie 13 yhteysväli Lappeenranta – Nuijamaa on osa Suomen poikittaista tieyhteyttä Venäjän rajalle. Sitä käyttää Suomen ja Venäjän välisen liikenteen ja tavarankuljetuksien lisäksi seudullinen ja paikallinen liikenne. Suunnittelu-kohte sijaitsee Lappeenrannan kaupungin alueella alkaen Karhusjärveltä maantien 14822 liittymän kohdalta päättyen Metsäkansolaan maantien 14829 liittymään. Suunnittelualueen pituus on noin 6,5 kilometriä.

Raskaan liikenteen odotuskaista on suunniteltu rakennettavaksi valtatie oikealle puolelle kulkusuunnassa Nuijamaan suuntaan. Kaista sijoituu Karhusjärven maantien 14822 ja Metsäkansolan maantien 14829 liittymien välille. Suunniteltujen kaistojen yhteenlaskettu pituus on 5,9 kilometriä. Kaistoihin tulee kaksi muutaman sadan metrin katkosta. Näköyhteys kaistojen välillä kuitenkin säilyy.

Destia Oy tilasi hankkeeseen *Vt 13 raskaan liikenteen odotuskaistan rakentaminen välille Mustola – Metsäkansola, Lappeenranta* liittyvän luontoselvityksen Ympäristösuunnittelu Enviro Oy:ltä. Työn on tehnyt LuK Pekka Routasuo.

Kuva 1. Tutkittu tiealue Lappeenrannassa Nuijamaantien varrella.

2 AINEISTO JA MENETELMÄT

Selvitysalueen aiemmat luontotiedot on tarkistettu Kaakkois-Suomen ympäristökeskuksesta. Selvitysalueella ei ollut tiedossa olevia uhanalaisten lajien esiintymiä, luonnonsuojelulain mukaan suojeltuja kohteita tai suojeluohjelmien kohteita.

Suunniteltujen rekkojen odotuskaistojen luontoselvitys tehtiin kuvassa 1 näkyvällä alueella, noin 50 metrin etäisyydelle tien länsipuolelle.

Luontoselvityksen yhteydessä selvitettiin alueet, joissa voisi olla vesilain 15a ja 17a §:n tarkoittamia kohteita (suojeltavat pienvedet), metsälain 10 §:n mukaisen erityisen tärkeitä elinympäristöjä, luonnonsuojelulain 29 §:n mukaisia suojeltavia luontotyyppisiä tai muiden arvokkaiden luontokohteiden esiintymiä. Erityistä huomiota kiinnitettiin EY:n luontodirektiivin liitteen IV(a) lajeihin, luonnonsuojelulain (LsL) 46 §:n tarkoittamiin uhanalaisiin lajeihin, LsL 47 §:n mukaisiin erityisesti suojeltaviin lajeihin sekä silmälläpidettäviin ja alueellisesti uhanalaisiin lajeihin tai näille merkittäviin elinympäristöihin.

Alueille tehtiin 10.5.2009 liito-oravainventointi, jolloin tutkittiin teiden varsilta kaikki liito-oravalle soveliaat metsät. Liito-oravaselvitys tehtiin Sierlan ym. (2004) julkaisun ohjeiden mukaisesti. 25.7.2009 tehtiin toinen maastokäynti, jolloin inventoitiin ohituskaistojen kasvillisuutta ja luontotyyppisiä.

3 TULOKSET

Seuraavassa kuvataan odotuskaistojen (valtatien oikea puoli) luonnonoloja pohjoisesta etelään. Yksityistie Y3 ei inventoitu maastossa. Ilmakuvatarkastelun perusteella Y3 on taimikossa ja varttuneessa metsässä (kuvausvuosi 2003).

Karhusjärventie–Lempiäläntie

Karhusjärventien ja Martinpellontien välillä on nuorta–varttuvaa kuusivaltaista tuoreen kankaan sekametsää, nuorta männikköä ja nuorta kuusivaltaista sekametsää. Metsäkasvillisuus on tavanomaista tuoreen kankaan lajistoa. Tien pientareella vallitsivat tuoreen niityn lajit, joista poikkeuksena mainittakoon ketoneilikka, joka on uhanalaistarkastelussa todettu silmälläpidettäväksi (NT) kasvilajiksi (Rassi ym. 2001). Karhusjärventien uuden liittymän kohdalla on varttuvaa kuusivaltaista tuoreen kankaan sekametsää.

Martinpellontien ja Lokkaantien välillä on nuorta–varttuvaa kuusivaltaista tuoreen ja lehtomaisen kankaan sekametsää, jonka lajisto on tavanomaista. Myös tien pientareiden lajisto on tavanomaista.

Lokkaantien ja Lempiäläntien välillä tie kulkee pellolla. Piennarkasvillisuus on tässäkin tavanomaista.

Lempiläntie–Metsäkansolantie

Lempiläntien ja Kaarnantien välillä on varttuvaa tuoreen kankaan kuusi- ja mäntymetsää ja laaja taimikko. Ennen Kaarnantien risteystä on nuorta-varttuvaa tuoreen ja lehtomaisen kankaan kuusikkoa.

Kaarnantien risteuksen jälkeen olevan urheilukenttäalueen ja vanhan soranottoalueen kohdalla on nuorta kuivahkon kankaan männikköä. Metsä- ja piennarlajisto on tavanomaista. Törömäentien oikaisu sijoittuu nuoreen männikköön.

Tien eteläpuolisen pellon kohdalla on pientareella tien molemmin puolin kelta-apilaa, joka on uhanalaistarkastelussa todettu silmälläpidettäväksi (NT) kasvilajiksi (Rassi ym. 2001).

Kankaansuon kohdalla on ensin nuorta-varttuvaa tuoreen kankaan kuusi- ja mäntyvaltaista sekametsää. Sitten on turvekankaalla kasvavaa varttuvaa männikköä sekä hakkuualueita ja taimikkoa. Metsäkasvillisuus on lajistoltaan tavanomaista. Tien itäpuolisella pientareella on jonkin verran kelta-apilaa, muuten lajisto on tavanomaista.

Seuraavan pellon jälkeen on Hurtantien kohdalla varttuvaa tuoreen kankaan kuusi- ja koivumetsää. Seuraavan metsäjakson aluksi on turvekankaalla kasvavaa nuorta sekametsää. Metsä- ja piennarlajisto on tavanomaista. Ennen Hyöt-suonojaa alkaa hakkuualue, joka jatkuu Metsäkansolan risteykseen.

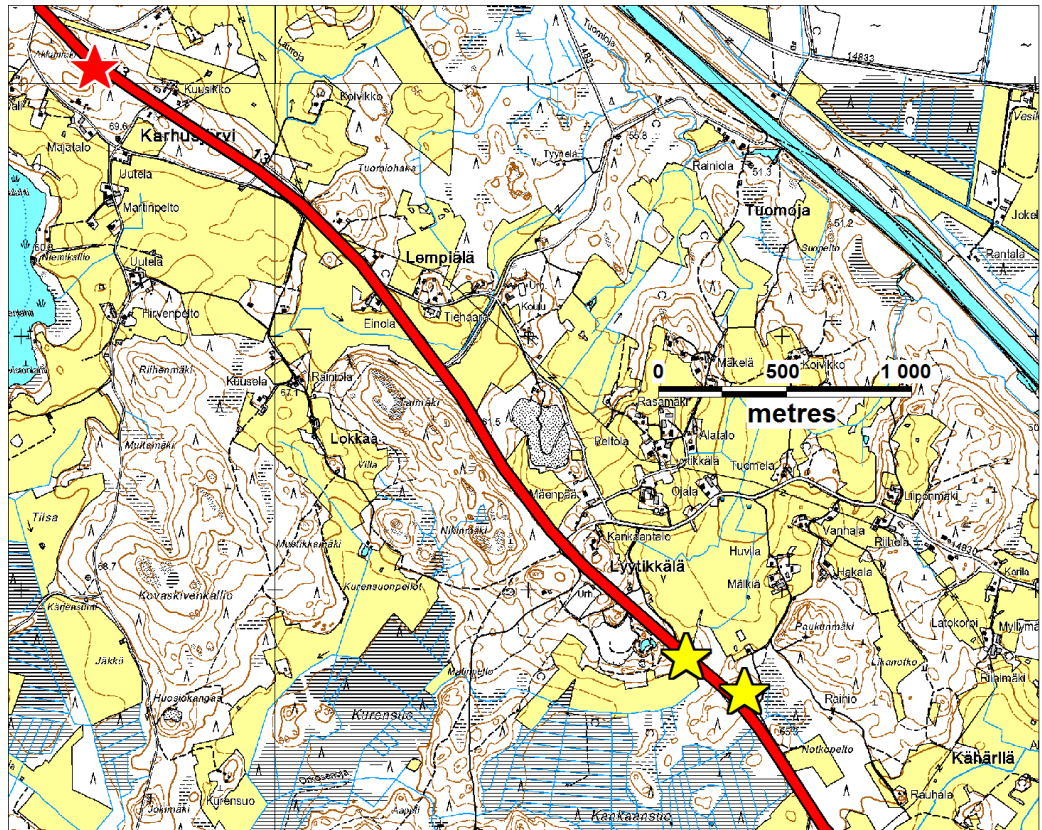
4 ARVOKKAAT LUONTOKOhteet JA SUOJeltAVIEN LAJIEN ESIINTYMÄT

Odotuskaistojen läheisyydessä ei ole Natura 2000-alueita, suojelualueita eikä suojeluohjelmissa olevia alueita.

Nuijamaantien varrelle suunniteltujen odotuskaistojen alueelta ei löytynyt merkkejä liito-oravasta. Odotuskaistojen alle ei jää liitteen IV (a) lajeille sopivia elinympäristöjä.

Odotuskaistojen alueella ei ole suojeltavia luontotyyppisiä tai sellaisia elinympäristöjä, joissa todennäköisesti eläisi suojeltavia lajeja.

Suunnitellun rekkojen odotuskaistan alueella ei todettu kasvillisuudeltaan merkittäviä kohteita, eikä uhanalaisten lajien esiintymiä. Silmälläpidettävien kasvilajien esiintymät näkyvät kuvassa 2. Ketoneilikan pieni kasvusto tien länsipuolella aivan tien vieressä jää odotuskaistan alle. Kelta-apilaa kasvoi kolmessa paikassa, joista yksi on tien länsipuolella ja jää odotuskaistan alle. Harvahkot kasvustot ovat muutaman neliömetrin kokoiset.

Kuva 2. Silmälläpidettävien kasvilajien esiintymät selvitysalueella Lappeenrannassa Nuijamaantien varrella. Punaisella tähdellä on merkitty ketoneilikan kasvupaikka ja keltaisella kelta-apilan kasvupaikat.

5 LÄHTEET

Kaakkois-Suomen ympäristökeskus 2009: *Uhanalaistiedot*

Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkoski, I. (toim.) 2001: *Suomen lajien uhanalaisuus 2000*. – Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 432 s.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: *Direktiivilajien huomiointi suunnittelussa*. – Suomen ympäristö 742:1–113.